

ЖИЗНЕНОВАЖНИ ФАКТОРИ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ

(Петър – Вечерна сесия)

Трето съобщение

Факторът на църквата се намира в Триединния Бог, местните църкви са изражение на Тялото Христово, а вярващите практикуват църковния живот в съзнанието на Тялото

Пасажи от Писанията: 1 Сол. 1:1; 2 Сол. 1:1; Мт. 16:18; 18:17; 1 Кор. 1:2; 12:12-27

I. Църквата е в Триединния Бог – „солунската църква в Бога Отца и Господ Исус Христос“ – 1 Сол. 1:1:

- А. В 1 Солунци 1:1 виждаме откровението на важния факт, че църквата се намира в уникалния Бог и че този Бог е нашият Отец и Господ Исус Христос:
1. Църквата е не само на Бога и на Христос, но тя също така е в Бога и в Христос.
  2. Важно е да разберем, че църквата в нашата местност е на Бога и в Бога, че тя е на Христос и е в Христос.
- Б. Църквата се състои от човеци, но те, вярващите, се намират в Триединния Бог – 1-ви стих; 2 Сол. 1:1.
- В. Църквата е група от хора, които са родени от Бог Отец с Неговия живот и природа, и са въведени в органичен съюз с Христос:
1. За да може църквата да бъде в Бога, Бог трябва да стане наш Баща, наш Отец, и ние трябва да имаме жизнено взаимоотношение с Него – 1 Йн. 3:1а:
    - а. В 1 Солунци 1:1 думата *Отец* говори за взаимоотношение в живот. Ние сме се родили отново, ние сме се новородили в Бог Отец и сега, като Негови деца, ние имаме жизнено взаимоотношение с Него – Йн. 1:12-13.
    - б. Фактът, че църквата се намира в Бог Отец, означава, че тя се намира в Божията цел, план, избиране и предопределение – Еф. 1:4-5.
    - в. Църквата в Бог Отец се намира в уникалния Начинател и Основоположник на всичко – Римл. 11:36; 1 Кор. 8:6; Мт. 15:13.
  2. Да бъдем в Господ Исус Христос, означава да бъдем съединени с Него органично във всичко, което Той е, и което Той е извършил – 1 Сол. 1:1; 1 Кор. 1:30:
    - а. В Господ Исус Христос имаме приключването на всичко, свързано със старото създание, защото да бъдем в Христос, означава да се намираме в Неговата смърт, в смъртта, която слага край на всички отрицателни неща – Римл. 6:4.
    - б. Титлата *Христос* в 1 Солунци 1:1 обозначава всички богатства на възкресението. Следователно да бъдем в Христос, означава да бъдем във възкресение – Римл. 8:10-11.
- Г. Църквата се намира в преминалия през процес Триединен Бог – Отец, Син и Свети Дух, – в Този, Който се превърна в животворящия Дух с Отца и Сина – 1 Кор. 15:45б; Йн. 14:17; 23.

II. Местната църква е изражение на Тялото Христово в дадена местност – 1 Кор. 1:2; 10:32б, 17; 12:12-13, 20, 27:

- А. Уникалното Тяло Христово се изразява в множество местни църкви в божественото единство, – също като Триединният Бог, – и в божествената природа, елемент, същност, изражение, функция и свидетелство. Има много църкви, но всички те имат една божествена природа, един божествен елемент, една божествена същност, едно

божествено изражение, една божествена функция и едно божествено свидетелство, защото те са едно Тяло – Откр. 1:11; Йн. 17:11, 21, 23.

- Б. Църквата, разкрита в Матей 16:18, е вселенската църква, уникалното Тяло Христово, а църквата, разкрита в 18:17 е местната църква, изражението на уникалното Тяло Христово в дадена местност.
- В. Едната вселенска църква – Тялото Христово – се превръща в множество местни църкви – местни изражения на Тялото Христово – Римл. 12:4-5; 16:16.
- Г. Уникалното Тяло Христово се изразява в множество местности под формата на местни църкви – Еф. 4:4; Откр. 1:4, 11:
  - 1. Тялото Христово е източникът на местните църкви – Еф. 1:22-23; 2:21-22.
  - 2. Вселенското Тяло е като баща на всички църкви; църквите са като деца на бащата – Римл. 12:4-5; 16:4.
- Д. Всяка местна църква е част от уникалното, вселенско Тяло Христово, тя е едно местно изражение на това Тяло – Еф. 4:4; 1 Кор. 1:2; 12:27:
  - 1. От вселенска гледна точка, всички местни църкви са едно Тяло, а от местна гледна точка, всяка местна църква е местно изражение на вселенското Тяло. Следователно местната църква не е Тялото, а е само част от Тялото, тя е негово изражение.
  - 2. Вселенският Христос е вложил част от Себе Си във всяка местна църква. Всяка местна църква е част от Христос. Всички тези части съставляват Тялото – Еф. 1:23; 2:22.
- Е. Местната почва на църквата всъщност представлява единството на Тялото Христово, което се практикува в местните църкви – 4:4; 1 Сол. 1:1:
  - 1. Вселенското Тяло Христово и местните църкви са в уникално единство.
  - 2. Във вселената има едно уникално Тяло, а във всяка местност има по една уникална местна църква.
  - 3. Това уникално единство представлява основният елемент в църковния живот – Деян. 1:14; 2:46; 1 Кор. 1:10; Фил. 1:27; 2:1-2.
- Ж. Църквите в различните местности са предназначени за универсалното изражение на Христос – Еф. 1:23; Откр. 1:4, 11; 22:16а:
  - 1. Всяка местна църква, която придава местен характер на всичко и изразява единствено собствената си местност, се е превърнала в местна секта, в местно разделение.
  - 2. Нито едно от основните неща, нужни за Тялото, не е от местен характер – Духът, Христос, Бог, Библията, учението на апостолите и общението на апостолите.
  - 3. Трябва да поставяме Тялото на първо място, а местните църкви – на второ – Мт. 16:18; 18:17; Еф. 4:4, 16; 2:21-22; 1 Кор. 12:12; 1:2:
    - 1. Местните църкви са процедурата, през която Бог преминава, за да достигне целта на Своята икономика – Тялото Христово – Римл. 16:1, 4, 16; 12:4-5.
    - 2. Трябва да считаме собствената си местна църква за част от Тялото Христово – 1 Кор. 1:2; 10:16-17; 12:12-13, 20, 27.

Ш. В практикуването на църковния живот трябва да имаме съзнанието на Тялото – стих. 12-27:

- А. За да имаме живота на Тялото, трябва да бъдем изпълнени с чувство за Тялото и да приемаме чувството на Главата за свое чувство – Римл. 12:15; 1 Кор. 12:26-27; Деян. 9:4-5:
  - 1. Ако ние, като части на Тялото, притежаваме чувството на Главата във всичко, и се грижим за Тялото, ще можем да превърнем Тялото в правило на нашия ум, мисли, думи и действия – Еф. 4:15-16; Кол. 2:19.
  - 2. Трябва да се отричаме от себе си и да се отъждествяваме с Тялото (Мт. 16:24; Римл. 12:4-5, 15; 1 Кор. 1:2; 12:12-27). Ако правим това, животът който живеем ще бъде

- живота на Тялото и Господ ще придобие изражението на Тялото – Еф. 4:15-16; 1:22-23.
3. Нашето наслаждение на Христос ни кара да имаме съзнание за Тялото Христово – Кол. 2:16-17, 19.
- Б. Всичко, което вършим, е свързано с Тялото. Затова, когато вършим нещо, трябва внимателно да се съобразяваме с Тялото – 2 Кор. 8:21; Еф. 4:16:
1. Не бива да вършим нищо, без да се грижим за Тялото – 1 Кор. 12:12-27.
  2. Трябва да се съобразяваме с чувството на Тялото спрямо нещата, които възнамеряваме да извършим. И трябва да внимаваме на това как Тялото, как възстановяването ще реагира на това.
  3. Нашето поведение зависи от степента, до която сме видели Тялото.
  4. Ако сме в единомушие само в местната си църква и не се интересуваме от останалите църкви, този вид единомушие е секта, разделение – Деян. 1:14; 15:25.
  5. Ако се грижим за Тялото и се интересуваме от него, няма да има никакви проблеми – Еф. 4:4, 16.
- В. Сред църквите, съставляващи единното вселенско Тяло Христово, няма никаква организация. Сред тях съществува общението на Тялото Христово – Деян. 2:42; 1 Йн. 1:3; 1 Кор. 1:9; 10:16-17; 11:29:
1. Всички църкви на земята са едно Тяло. В това Тяло се намира кръвообращението на божествения живот – общението на Тялото – 1 Йн. 1:3.
  2. Общението е свързано с единството. Кръвообращението на божествения живот в Тялото въвежда всички части на Тялото в единство – Еф. 4:3-4; Римл. 16:1-23.
  3. Местните църкви трябва да общуват с всички истински местни църкви по цялата земя, за да пазят вселенското общение на Тялото Христово.
  4. Въпреки че управлението на църквата е местно (Деян 14:23), общението на църквата е вселенско (2:42). В много градове има църкви, но във вселената има само едно общение.